

Eesti naine, ole euroopalik naine!

Euroopa Parlamendi saadik Siiri Oviir (paremal) koos oma Portugali kolleegi Edite Estrelaga vastab pressikonverentsil ajakirjanike küsimustele.

Hiljutises kirjutükis teatas keegi mees, et tööandja maksab rohkem nendele töötajatele, kellel tema arvates on ettevõtte suhtes vähem riske, s.t. töötajatele, kellelt ta loodab pikaajalist panust ettevõtte heaks. Suurema riskistmega on selle mehe arvates naised, põhjuseks nende füüsilised iseärasused.

SIIRI OVIIR

Euroopa Parlamendi saadik, soolise võrdõiguslikkuse komitee liige

Nii et naine on risk, aga mees mitte – just sellise seisukoha võib arvamusest välja lugeda.

Meeste riskid

Ometi hinnatakse meeste käitumist märksa riskantsemaks (kohati lausa enesehävituslikuks) – näiteks tarbivad mehed rohkem alkoholi ja neid sureb rohkem vägivaldsesse surma. Kui Eesti Konjunktuuriinstituudi alkoholiteemalises uuringus osalejatelt küsiti alkoholi tarbimise kohta viimase seitsme päeva jooksul, vastas jaatavalt 77% meestest ja 61% naistest. Statistikaameti andmetel aastail 2001–2009 suri alkoholiga seotud haiguste tagajärjel 382 meest ja 129 naist.

Need ja paljud teised andmed sunnivad kahtlema naiste suuremates riskitegurites ning küsima, kas mehed ikka panustavad ettevõtte hüvanguks pikaajalisemalt. Eelnimetatud viisil arvajatele tahan meelde tuletada ka statistikat tervena elada jäänud aastate kohta, mis Statistikaameti 2009. aasta andmete kohaselt oli meestel 54,8 aastat ja naistel 59 aastat. Ehk tuleks hoopis meestele, kes oma tervisega pillavalt ümber käivad ja sellega ka ühiskonnale nii vajalikku tööjõuresurssi hävitavad, kehtestada madalam palk? Ikkagi suurem risk, pluss tervisekulud peale selle.

Naised ärijuhtidena

Niipalju siis riskist ja palgast, täpsemalt – selle arutlust Eesti moodi.

Loe veel lk 4!

Korruptsioon ja ajakirjandusvabadus Eestis

IRL-i poliitiku afääre paljastanud ajaleht sai endale politsei kaela

3. mai Võrumaa Teatajas kirjutab ajakirjanik Irja Tähismaa sellest, et IRL-i kuuluva tänase Riigikogu liikme Ülo Tuliku põlve Võru maavanemana ja Võru linnapeana jäävad meenutama mitmed korruptiivse hõnguga afäärid.

„Tema maavanemaks olles pidasid pensionärid Helle ja Ants Kõiv võitlust enda maa-erastamisõiguse eest, mis venis Tulikule allunud ametnike süül lausa seitsme aasta pikkuseks,“ märgib Tähismaa.

„Tuliku maavanemaks oleku aeg oli soodus ka tema väimehele, OÜ Selista Ehitus juhile Indrek Klampele, kelle kinnisvaraääri sai endise Võrukivi tel-

lisetehase territooriumil tõelise hoo sisse 2007. aastal, kui Tulikule allunud maavalitsuse maaosakond võimaldas tal ajal, mil teistel ei lastud erastada isegi kümnet meetrit, krahmata endale tervelt seitse hektarit maad,“ märgib Tähismaa. Tema sõnul tegeles 2009. aastal Tulik oma väimehele Klampele riigihangete väljasebimisega. Mõnistes korral-

das Tulik asjad nõnda, et tema lähedane sõbranna, sealne vallavanem Merlika Niidumaa kuulutas Klampe ebaseaduslikult sotsiaalmaja rekonstrueerimise riigihanke võitjaks. Obinitsas avaldas maavanem survet vallavanem Peeter Sibulale, kui selgus, et sealse koolimaja ümberehitustööde riigihanget ei võitnudki tema väimees, vaid hoopis AS Tartu Ehitus. Võrumaa Teataja ajakirjaniku väitel Tuliku afäärid jätkusid tema linnapeaks saades. „2010. aasta lõpus tehti osad Võrukivi tellisetehase territooriumil asuvad maad tootmis-

maast ärimaaks, mis võimaldab Klampel neist tulevikus hiigel-tulu teenida, ning sõlmiti ka esmapilgul linnale kasulikuna näiv notariaaltehing, kus Võru linn ostis Selista ehk Klampe käest Kivi tänava pikendustena väljahitatavad maatükid ühe krooni eest,“ kirjutab Tähismaa. Ajaloolisele lepingule kirjutasiid alla Ülo Tulik (Võru linna poolt) ja tema väimees Indrek Klampe (Selista poolt). Tähismaa sõnul hakkas täituma iga kinnisvaraarendaja unistus – anda enda tulevase rahaallika juurdepääsutee linna bilanssi, sest siis peab selle hooldamise eest tasuma oma-

nik ehk linn. „Klampe võitis äiapapa lahkusest igati – linn peab talle kõigele lisaks nüüd ka tee valmis ehitama,“ märgib Võrumaa Teataja.

Läbiotsimisel puudus adekvaatne põhjendus

Irja Tähismaa küsis seepeale oma artiklis õigustatult: miks Tulikut nii paljude kahtlaste tehingute tõttu juba ei uurita? Ajalehe täpsustavale küsimusele, kas Tuliku suhtes on juba kriminaalasi alustatud, vastas Lõuna prokuratuuri pressiesindaja Kristina Kostina: 5. aprillil alustas prokuratuur menetlust, et välja selgitada,

kas Mõniste sotsiaalmaja riigihanke korraldamisel on riigihangete seadust rikutud või mitte.

Ajakirjanik selgitas välja, et Võru politseis töötab Indrek Klampe lähedane sõber, koolija trennikaaslane, kellega nad koos ja lausa ühes paadis Rõuge paadiralligi ära võitnud – Võru kriminaalpolitse vanemkomissar Meelis Saarepuu. Tähismaa sõnul on need mehed peretuttavad.

Loe edasi lk 4-5!

Juhtkiri

Omavalitsus seisab inimesele kõige lähemal

JÜRI RATAS
Riigikogu aseesimees,
Keskerakonna omavalitsuskogu esimees

Üha enam kuuleme ühiskonnas arutelu jätkusuutlikust elukeskkonnast ja kohaliku omavalitsuse rollist selles. Tahame eluruumi, kus, sõltumata asukohast, on avalikud teenused kättesaadavad; kus kooliharidus, lasteaiakohad ja õpetajad on olemas; kus leiame perearsti ja töökoha ning kus saame kindlad olla meie vajalikes sotsiaalteenustes, ühistegevuses ja hoolivuses. Rääkimata mõistlikust bussiihendusest, korras teedest, heast veest ja korralikust kanalisatsioonist. Usun, et enamus meist just soovib just niisugust head elukeskkonda, olgu selleks küla või linn.

Vägikaikavedu riigi ja omavalitsuste vahel on minu arvates ületanud igasuguse mõistliku piiri. Kahjuks ei saa me selles kontekstis enam rääkida partneritest, vaid peame tõdemata vertikaalset võimujaoatust. Riik käitub vanema vennana, kes oma suures tarkuses teab kõike kõige paremini – kui tahab, siis muudab kohaliku omavalitsuse juhtimiskorda, kaotab makse, kärbib tulumaksu laekumist ja annab uusi kohustusi, kuid nende täitmiseks raha eraldamata.

Keskerakond on läbi aegade pidanud tähtsaks omavalitsuste toimetulekut ning nende tugevdamist. Ilma koostöö ja suhtluseta ehk ilma partnerluseta ei saa kahjuks partnerite koostöö toimida. Täna näeme halba näidet maamaksu eelnõu juures, kus riik väga selgelt karistab kogu Eestit. Rahaline kompenseerimismehhanism on seaduseelnõust täiesti välja jäänud. Olgem ausad, maamaks on üks tõsisemaid fiskaalpoliitilisi meetmeid, mille läbi saab kohalik volikogu oma rahanduspoliitikat suunata.

KESKMÕTE: Vägikaikavedu riigi ja omavalitsuste vahel on ületanud igasuguse mõistliku piiri.

Läinud nädalal toimus Keskerakonna omavalitsuskogu aastakoosolek, mis rõõmustas mind. Rohkearvuline osavõtt näitab selgelt, et meie erakonnale on olulised omavalitsusüksustega seotud teemad ning mure tuleviku pärast. Suur huvi on mõistetav, sest kohalike omavalitsuste eelarvetulude vähendamine ja sellest tulenev võimekus osutada avalikke teenuseid on kitsenenud. Kohtadel oodatakse praktilisi ja sisulisi lahendusi nendele probleemidele.

Üheks näiteks murekohast on perearstid. Paljud tulemuseta lõppenud konkursid on märgatavalt halvendanud elamistingimusi keskustest eemal. Siinjuures võiks kehtivale olukorrale olla alternatiiviks see, et esmatasandi arstiabi on teenus, mida pakuvad lisaks praegusele süsteemile ka kohalikud omavalitsused – eeldusel, et munitsipaal-perearstidel on olemas haigekassa toetus.

Ligi 20 aastat on räägitud haldusreformist, mille peamiseks vaidluskohaks on olnud omavalitsusüksuste arv. Olgu siis selleks 226 või 15 + 5. Silmaga nähtavaid tulemusi on olnud üpris vähe. Näib, et valitsusel on üksjagu mõttekas hoida siin dünaamilist tasakaalu – kas teeme haldusterritoriaalse reformi ära või ei tee, see oleneb meist!

Mis siis ikkagi võiks olla võti, mis avaks enamikku osapooli kaasava protsessi? Pakun tõsiselt tegusa koostöö omavalitsuste vahel, kuhu on haaratud ka kolmas sektor, ning ühiselt siis tugeva surve avaldamise keskviimule. Tõsi, see tee on hoopis keerukam, aeganõudvam, ning kindlasti on raske ka uute rahastamispoliitika kokkuleppimine erinevatel tasanditel. Esmajoonel tähendab see kohalike omavalitsusüksuste ja avaliku teenuse teaduspõhiste miinimumstandardite väljatöötamist. Meie omavalitsuskogu on seisukohal, et demokraatlik riik saab territoriaalseid muutusi esile kutsuda pigem selgepiiriliste teenuste, motivatsiooni ja stiimulite loomise kaudu, kui läbi sunnivahendite.

KESKNÄDAL

Address: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde urmi@kesknadal.ee 6 274 583
Poliitikatoimetaja Ivari Vee ivari@kesknadal.ee 6 274 573
Uudistejuht Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 571
Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalas ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post.
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

NÄDALA NUPUD

Presidendivalimiste omamaised asemikud importkaubale

Vastu tulles ühiskondlikule ootus seisundile leida kokkulepitud ja demokraatiaotlikule ainult-Ilvese-kandidatuurile vastaskandidaat, koostas Kesknädal paari viimase nädala jooksul oma sõprade ringis võimalikku presidendikandidaatide nimekirja. Idee saime pärast 25. mai ETV Foorumit, kus Aivar Riisalu pakkus ennast KE kandidaadiks ja kurtis, et oma erakond teda nagunii ei esita. Aga miks ka mitte – Kesknädal esitab! Sealt hakkas hargnema mõte nimetada erinevaid võimalikke nimesid, mis pidid vastama kindlatele nõudmistele – sobivus opositsioneerima Ilvesele, debati võimekus, Eesti elu tundmine, hakka-masaamine presidendiametis, vastamine Keskerakonna tavavalija ootustele, vastamine eesti rahva tunnetele, laiapõhjaline (st erakondadevõlne) pealeminek, miks mitte ka nais- ja meesküsimus jmt. Nimekirja sai selline:

Ain Seppik
Vilja Savisaar-Toomast
Siiri Oviir
*Mihkel Oviir
Andres Ellamaa
Rein Müllerson
Heimar Lenk
Toomas Varek
Mihhail Stalnuhhin
*Jüri Kuuskemaa

Enn Eesmaa
Aivar Riisalu
*Neeme Järvi
Arvo Sarapuu
*Jüri Mõis
*Ene Ergma
*Rein Raud
*Peeter Tulviste
*Indrek Neivelt

(Kokku 19 inimest, * – ei kuulu Keskerakonda.)

Kõik need inimesed on võimelised debateerima Ilvesest üle, sest eestikeelne debatt ongi Ilvese kõige nõrgem koht. Tuletame meelde, et 2006. aasta presidendivalimiste aegu suruti ETV otseülekanne presidendivalimiste eelse päeva viimasele öhtutunnile. Need, kes huvi pärast saadet vaatasid, pidid nentima, et Rüütel tegi Ilvesele pika puuga ära. Kuid poliitika teerull vastu see ei aidanud. Ülaltoodud nupuke oli kesknädalistel valmis, kui esmaspäeva õhtul väljastas Keskerakond pressiteate, kus lisati eespool toodud nimedele veel üks – Indrek Tarand.

Kuna teema jõudis toimetusse vahetult enne trükkimineku ja laupäeval seisab ees KE volikogu kohtumine võimaliku presidendikandidaadiga, siis nädalalehena lükkame kommentaarid järgmisse, jaaniceelsesesse numbrisse.

Meid kaitseb topeltluure

26. mai Eesti Ekspressis (EE) ilmus hoiatus, et inimesed teaksid karta: Kadriorg saab juba mitmendat kuud nimekirja inimestest, kes avaldavad Facebookis ja mujal veebis arvamusel Toomas Hendrik Ilvese ja Evelin Ilvese kohta. EE andmeil koostab nii musta kui ka valget nimekirja Toomas Tootsile kuuluv firma *Freqmedia*. Igakuine teenus maksab presidendikantsleile ligi 700 eurot (üle 10 000 krooni) rahva raha kuus.

Palgatud firma olevat lubanud, et nende analüüs annab vastuse, "kas Presidendist räägitakse, kes ja millal räägivad, millest räägitakse ning kuidas seda tehakse".

Seni ei olnud uuringufirma midagi erilist suutnud välja selgitada. Firma on enda väitel seiranud 18 000 blogi, 9000 Twitteri kontot, 900 Facebooki Eesti fännilehte ja 30 internetifoorumit. EE hoiatab: „Internetikasutajad, olge valvsad! Suur Vend jälgib teid!“ Nõukogude karastuse läbinud inimestele ei ole siin muidugi midagi uut – ega tollal ka keegi suuliselt või kirjalikult ei julgenud

püha tõde kuulutada. Praegusele noorele põlvkonnale võib sealt muidugi ebameeldivaid üllatusi kaela sadada. Et sa küll ei ropenda ega kutsu kedagi füüsiliselt hävitama, aga IP järgi võid sattuda avaliku hukkamõistu koonduslaagrisse. Ega nalja ei ole – kui Vabaduseraadios Riho Mesilasega (KGB) koos töötanud tulevast Eesti presidenti on varemgi kahtlustatud USA luureorganisatsioonide esindamises, siis teisalt pole ju ka presidendil nõunik Toomas Sildam eitanud oma suunaalisi süüdistusi KGB-ga semutsemises. Seega on Kadriorg meil niisugune tore luurepepa. Vaesel eesti rahval, kellel pole võõrsil kasvanud ja ei-tea-täpselt-miskodakondsusega presidendile küll palka maksta, on see-eest hästi julge elada – kahe partnerluure seljataga. Ja tuhandes kord tahaks küsida, millega küll oli kadriorgia-solgi ära teeninud üks tagasihoidlik ja töökas Saaremaa mees, kelle eluloost pole ei FSB-l, LKA-l, Mossadil ega KGB-l õnnestunud välja noppida mingit koostööd „Eestit okupeerinud luureteenistustega“.

HIIBUSE NÄDAL

NB! KOALITSIOON MÕISTABKI RAHVA ALL NENDE JÕUKAMAID ESINDAJAID.

Jürgen Ligi soojendab IRL-i väljaviskamist koalitsioonist

Poliitikas on ikka nii, et kui tahetakse muutusi, tuleb leida probleeme, ja kui ei taheta probleeme avalikule väljakule tarida, siis nähakse üheskoos vaeva, et neid maandada.

JAANUS KARILAI
Haapsalu linnavolikogu esimees

Rahandusminister Jürgen Ligi on osundanud, et maamaksu eelnõu on puudulik, vigane ja võib oma mõjude tekitada inimestele hoopis maksukoormust juurde. Harku vallas näiteks tõusis tänu maamaksu-vabastusele lasteaiakohta maksumus. Kingituse maaomanikele maksid kinni lastevanemad!

Vigane maamaksu eelnõu
See, et maamaksu kaotamine on populistlik, ainult hääle nimel tehtud algatus, on igale mõtleval inimesele nüüdseks teada. Pigem paneb mõtlema

asjaolu, et miks vigase eelnõu allkirjastajaks on IRL-i kõrval ka Reformierakond, kes on väliselt ikka üritanud jätta professionaalset mainet. Esimene variant on, et suvekuumuses ei viitsitud süveneda ning lasti IRL-i populistidel vabalt tegutseda. IRL-i populistid kasutasid suure tõenäosusega ka enda arvates poliit-tehnoloogilist võtet, kus teadlikult panid ebaadekvaatse pealkirja, jätsid eelnõusse ja seletuskirja kirjavead ning mõjud/katteallikad riigieelarves kajastamata, vormistasid eelnõu normitehniliselt vildakalt. Nad tahavad lihtsalt, et eelnõust räägitaks kui koduomanike huvide kaitsest! IRL-i populistid teavad, et muu argumentatsioon läheb meelest ning valijale sööbib mällu mõiste „IRL – koduomanikud“.

Oli aeg, kus IRL kuulutas kõva häälega oma kaitsest põlislataludele. IRL sai 5 aastat põlluministri ametikohta, kuid tegusid pole. Rahvakohutamis- tel on aga hea rääkida pahadest

bürokraatidest, kes takistavad nende üllaid ja suuri mõtteid. IRL-i populistide tänase ilusa mängu rikkusid ära aga ajakirjandus, kes viitsis eelnõusse süveneda, ja Jürgen Ligi „otsekohesus“. See otsekohesus võib olla aga selge tagamõttega. Sellise reformierakondliku avaliku sakutamise taga võib näha näpuviibutust oma koalitsioonipartneri suunas, millega tahetakse anda mõista, et poliitiliste vigade limiit pole isegi tänases Eesti ühiskondlikus olustikus lõpmatu.

Tühi trummipöörin

Valitsuse tühja trummipöörinat oleme pidanud ka varem kuulama. Paslik on siinkohal meenutada koalitsioonipoliitiku Urmas Reinsalu sõnu aastast 2009: „Koostasime koos Ken-Marti Vaheriga monopolide ohjamise seaduse, mille eesmärgiks on seada seaduse abil realselt toimivad piirid vee-, kütte- ja gaasimonopolidele ja kaitsta senisest edukalt kommunaalteenuste tarbijate huve.“ Nüüdseks on kõlav pealkiri muudetud ning mõjugi saab konkreetsemalt hinnata.

Esitaks puudub nüüd kohalikes volikogudes veehinna kontrolli võimalus lõplikult –

hinnakujundus on liikunud vee-ettevõtte juhataja ja Konkurentsiameti vahelisse kirj vahetusse.

IRL-i populistide eneseupitus

Ja tulemus on ilmekalt ühene – suure tõenäosusega tõuseb Haapsalus veehind 1. augustist peaaegu 20%. Alles tõusis toasooja hind. Niipalju siis kodukuludest! Volikogu ette ei tule enam keegi, kohaliku omavalitsuse mõju ja otsustus-pädevust on jälle osavalt kärbitud.

IRL-i populistid upitavad end Tallinna Vee toel, aga ülejäänud Eesti oma valijate nappuses pole nii atraktiivne. Paradoxaalsel kombel räägivad IRL-i populistid kõige rohkem riigimeheliikkusest. Selles kummalises „riigimeheliikkuses“ muudeti ka võrdõiguslikkuse seadust, mis viis 63-kohalise Tallinna volikogu 79-istekohaliseks.

Reformierakond on pidanud kõiki neid lollusi rõõmsanäoga kaasa tegema. See oleks end õigustanud, kui vähemalt oleks pealinnas võimule saadud. Kõik need piinlikud poliitilised rünnakud on aga Savisaarest tagasi pörganud. Reformierakonnal on IRL-ist

VALETAJAD: Tühjad lubadused toovad pideva võimu.

villand ning „tagatoameistrid“ on hakanud ette valmistama pinnast Reformierakonna ja sotsiaaldemokraatide koalitsiooniks. Natuke läheb veel aega.

Esimene eeldus on täidetud. Sotsid pole opositsioonis Reformierakonda rünnanud ning on pälvinud reformarite tunnustuse ja meedias ühiskondliku ootuse. Teine eeldus on Keskerakonna kongressi läbiviimise aeg. Just aeg kui formaalsus. Reformikaid tegelikult ei huvita, kes on Keskerakonna esimees – neid huvitab ülejooksikute tekitamine Riigikogu saali akende alla. Reformierakonna ja sotsiaal-

demokraatide (Rahvaliidu) 52 häält on liiga vähe, et parandada Reformi võimupositsiooni. Kolm ülejooksikut oleks piisav. Juhul kui Kesk suudab jätkata ühtsena ning aknaaluseid Reformi-toetajaid ei teki, kukuvad oravad pikaks ajaks opositsiooni. Reformierakond teab seda. Seepärast üritabki ta SDE abil liikuda tegelike eesmärkide poole. Ja neid teavad kõige paremini Reformi rahastajad, kes pikka aega vaatavad igatsevalt Majandus- ja Kommunikatsiooniministeriumi poole. Nad on kannatlikud ja ootavad Keskerakonna kongressi. Pärast seda kärbitakse IRL-i tiivad.

Lõpetame omandireformi põhiseaduslikel alustel!

Eesti Üürnike Liidu avaldus Riigikogu kõigile fraktsioonidele

Eesti Üürnike Liit (EÜL) saatis Ülemnõukogus 13. juunil 1991 vastu võetud omandireformi aluste seaduse 20. aastapäeval Riigikogu esimehele ja kõigile fraktsioonidele avalikuks vastamiseks avalduse „Lõpetame omandireformi põhiseaduslikel alustel“.

Avalduses seisab, et eesti rahvas taastas riikliku iseseisvuse rahva suurte ootuste saatel, mida imetles kogu maailm. Laulva revolutsiooni ja Rahvarinde tegevuse tulemusena paisus rahvuslik iseteadvus, Eesti oli avatud koostööks ja ootas Teise maailmasõja aastail võõrsile sattunud kodanike kodumaale tagasi.

Avaldajad märgivad, et rahvuslik-radikaalsed jõud alustasid õigusliku järjepidevuse taastamist nn restitutsiooniliselt aluselt, võtmata arvesse teadlaste ja poliitiliselt tasakaalukamate jõudude põhjendatud vastuväiteid ja hoiatusi. Restitutsioon oleks olnud endise õiguskorra taastamine, kuid meil ei taastatud vana õiguskorda ega kehtestatud 1938. aasta seadusi, vaid asuti tagastama 1990. aastateks loodud vara koos seal elanud inimeste kõrvaldamisega nendelt elamispiinadelt ilma teist eluruumi vastu andmata.

Avalduses meenutatakse, et 13. juunil 1991 vastu võetud esialgses seaduses on paragrahv, mis ütleb, et omandireformi käigus vara tagastamine endistele omanikele või nende õigusjärglastele ei tohi kahjustada teiste isikute seadusega kaitstud huve ega tekitada uut ülekohut. Selle

sätte alusel näevad avaldajad Eesti põhiseaduse ja omandireformi aluste seaduse vastuolu, mistõttu varade nn tagastamine on sageli algusest peale õigusvastane. Avaldajad leiavad, et vastavalt majandus- ja loodusseadustele ning õigusteadeusele tuleb tunnistada, et omandireformi käigus pole mitte keegi saanud tagasi 1940. aasta vara – ei maad, metsa ega maja, vaid ametnike poolt on teatud õigustatud subjektidele tagastamise varjus antud omandiõigus tänasele varale.

Euroopa Liidu liikmesriigina on Eestil kohustus austada inimõigusi, sealhulgas iga isiku koduõigust, millega omandireformis vastuollu mindi. Taasiseseisvunud Eesti, alustades ulatuslikke majandus- ja sotsiaalreformide, tegi inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni ratifitseerimisel 13. märtsil 1996 reservatsiooni selle konventsiooni esimese protokolli artikli 1 sätetele, välistades inimõiguste laienemise omandireformi seadustele. Seega on sundüürnike probleem seotud inimõiguste konventsiooni teadliku rikkumisega.

Vabariigi Presidendi Akadeemilise Nõukogu sise- ja rahvusliku julgeoleku komisjon

KAKS KÜÜDITAMIST: Sel nädalal möödus 70 aastat stalinlikust esmaküüditamisest ning 20 aastat omandireformi aluste seaduse vastuvõtmisest.

üllitas 2005. a. artiklilõpukohal „Eesti edu hind. Eesti sotsiaalne julgeolek ja rahva turvalisus“, kus sotsioloog Andrus Saar kirjutab: „Kui hoolimatus teatud elanikkonnagrupid suhtes muutub riiklikuks poliitikaks, siis õige pea saab mööda eduraportite aeg. /.../ Miski ei muutu enne, kui võim ei teadvusta murede põhjusi ning ei hakka väärtustama iga inimest ja tema probleeme.“

Eesti vajab teaduslikel käsitlustel põhinevat riigijuhtimist ja seda eriti sotsiaalselt tundlikes valdkondades, mida omandireform kindlasti on.

Avaldus selgitab, et omandireformi aluste seaduse sätete

mille panid toime ametnikud koos nn õigusjärgse omanikuga. Avaldajad kutsuvad riigikogulasi kokku võtma oma aru ja au, et saadaks ise oma riigi juhtimisega hakkama. Vastasel korral tuleb sundüürnike probleemide lahendamise hakata otsima Euroopa Liidu institutsioonidest. Iseseisvuse taastamise käigus alustatud omandireform tuleb lõpule viia kooskõlas Euroopa õiguskorra ja Eesti põhiseadusega, leivad sundüürnike organisatsiooni esindajad.

Heastamiseks omandireformiga põhjustatud ülekohut on vajalik, et sundüürnike, kes jäid ilma oma kasutatava eluruumi üldistel võrdsetel alustel erastamise võimalusest,

*** saaksid kompensatsiooni neile tekitatud otsese materiaalse kahju eest, lähtudes nende eluruumi turuhinnast,**

*** ja neile hüvitataks moraalne kahju, võrdsustades sundüürnike sotsiaaltagatiste osas represseeritud isikutega.**

President Toomas Hendrik Ilves on avalikult kinnitanud: eesti inimesed peavad tundma, et Eesti hoolib; et nad elavad riigis, kus neist hoolitakse. Mis saaks olla sellele veel paremaks tõestuseks, kui omandireformi õiguslikult tasakaalustatud lõpetamine?

(Avaldusele soovib EÜL avalikke vastuseid.)

73 % arvab, et Eesti ei ole õigusriik

Rahvusringhääling küsis 13. juunil kuulajatelt: kas Eesti on õigusriik? Absoluutne enamik vastajast oli veendunud, et Eesti pole õigusriik. Sama meelt olid ERR kodulehel kommenteerijad ning raadiosse helistanud inimesed.

Vastusevariandi „Jah, kindlasti“ poolt hääletas 9% vastanuist. Variant „Jah, kuid on arenemisruumi“ teenis 18% vastajate toetuse. Ning vastusel „Ei, minu õigusi rikutakse“ oli 73% toetajaid (kella 17. 00 seisuga).

Isegi kui küsitlus polegi peensusteni teaduslik, näitab see ühiskonnas levinud suundumusi ja suhtumisi laiemalt. Juba liiga palju tekib inimesi, kelle meelest riik rikub nende õigusi. Õigem oleks varsti juba tarvitada õigusriigi asemel terminit repressiivriik.

Kuid õigus oli ka ühel kommentaaril, kes meenutas, et õigusriigi olemasolu näitab juba ainuüksi niisugune küsimusepüstitus. Aitäh ERR-le sellegi eest!

Kn

Eesti naine, ole euroopalik naine!

Algus esilehel

Euroopas arutletakse teiste küsimuste üle, nt naiste võimaluste üle ärijuhtimises. Olen seotud Euroopa Parlamendi naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni koostatud vastava raporti ettevalmistamisega vastuvõtmiseks.

Teema on aktuaalne, sest ühelt poolt tõstatab see küsimuse inimkapitali paremast kasutamisest majanduskasvu tagamiseks ja konkurentsivõime tõstmiseks, teiselt poolt näitab ära kitsaskohad: juurdepääs tööturule, töö- ja pereelu ühitamine, sooliste stereotüüpide püsimine jne.

Eelpooltoodud jutu naiste riskiteguritest võiks just viimati mainitu alla arvata.

Kui naisjuhtidest rääkida, siis nende riskitegurid võivad peituda hoopis mujal, nt tuleneda sotsialiseerumise käigus kujunenud hoiakutest. Küsimus, millisena kasvatatakse pisikesi tüdrukuid? Olema õrnad, abivalmid ja hoolitsevad teiste suhtes, mitte aga iseseisvad, esilepürgivad ja otsustusvõimelised. Viimast kolme omadust peetakse kasvatusprotsessis pigem poiste pärusmaaks.

Karjääriredelil kuluvad ära aga just need iseloomomadused. See muidugi ei välista abivalmidust ja hoolivust, aga kindlasti ei saa emalik hoolitsus alluvate eest olla naisjuhi peamine prioriteet. Kui nii, siis võibki päev kuluda, piltlikult öeldes, peasilitamisele.

Et naised suudavad olla head juhid, näitas ka *McKinsey & Company* poolt (andmete viidatakse ka eelmainitud raporti projektis) 2010. aasta septembris läbi viidud uuring, mis hõlmas 1500 äriiitrit kogu maailmast. Rõhutada tahan uuringu järeldust – naiste suurem esindatus juhtide seas soodustab ettevõtte tulemuslikkust, suurendab efektiivsust ning toob kaasa paremad majandustulemused.

Mida ette võtta?

Kuidas siis teha nii, et andekad ja tegusetahtelised naised tõuseksid ettevõtete tippu? Üheks vahendiks eesmärgile jõudmiseks on kvootide kasutuselevõtt. Rõhutan: kvoodid on vahend, mitte eesmärk isenesest, kuid kahjuks Eestis mõjuvad need nii mõnelegi mehele ja naisele kui härgjale punane rätik, seejuures sisusse süüvimata.

Esirinnas on siin Norra, kus juba 2003. aastal võeti vastu seadus, millega kehtestati börsil noteeritud ja rohkem kui 500 töötajaga ettevõtete juhatustes naiste esindatuse miinimummääraks 40%. Hispaanias, Prantsusmaal ja Hollandis on püstitatud eesmärgiks jõuda sellise tühiseni 2015. aastaks. Asja üle arutlevad Belgia, Itaalia, Saksamaa jmt. Aga Eesti? Meie räägime siin tõsimeeli naistest kui riskitegurist?!

Õelda, et kvootidest ei ole abi, on võhiklikkus. Võtame Hispaania, kus 2008. aastal oli naisi ärijuhtide seas 6,6%, 2010. aastal aga juba 11%.

SIIRI OVIIR: Ehk tuleks hoopis meestele, kes oma tervisega pillavalt ümber käivad ja sellega ka ühiskonnale nii vajalikku tööjõuressurssi hävitavad, kehtestada madalam palk? Ikkagi suurem risk.

Muidugi ei ole kvoodid n-ö ainuke päästerõngas, vaid soolise võrdõiguslikkuse edendamise (sh ettevõtluse kõrgematel tasanditel) sisaldab endas ka teisi meetmeid. Nimetagem siis need: paindlikud töötingimused, soolise võrdõiguslikkuse küsimuste oluliseks pidamine juhatuste ja nõukogude poolt ning sellega tegelemine (nt pidev monitoorimine), vastavad programmid naiste kui potentsiaalsete juhtide julgustamiseks, mentorluse ja laiemalt koolituse edendamine (nt lapsepuhkuselt tulevatele naistele), personalijuhtimise põhimõtete ülevaatamine, naiste edutamise programmid jne jne.

Ka ettevõtte ise saab palju ära teha. Näiteks *Deutsche Telekom* seadis endale vabatahtlikult eesmärgiks saavutada 2015. aastaks naisjuhtide osakaaluks 30%. Kus on Eestis sellised algatused?

Seega on võimalusi nii riigi ja ettevõtte kui ka indiviidi tasandil. Oluline on tahe jätta seljataha keskaegsed tavad ja mõtteviisid. Naistest kui riskiteguritest rääkimine ei näita meie tahet, pigem alandab nii meest kui ka naist. Sellisel lähenemisel pole euroopalikkuse mõõtmega küll midagi pistmist. Niisiis, saagem euroopalikuks ka soolise võrdõiguslikkuse küsimuses.

Siiri Oviir

KORRUPTSIOON

Algus esilehel

„Kuna vanemkomissar Saarepuu on Indrek Klampe pikaajaline sõber ja Klampe on Tuliku väimees, järeldeb sellest paratamatult, et ka Tulikul on Lõuna prefektuuriga küllaltki soojad suhted,“ märkis ajakirjanik. Seevastu Võru politsei sõnul ei ole Meelis Saarepuul Mõniste kriminaalaja uurimisega mingit pistmist.

Võrumaa Teataja paljastavale artiklile IRL-i poliitika Tuliku korruptiivsetest afääridest ei järgnenud mitte aga tema vastutuse võtmine, vaid hoopis ajalehe toimetuse läbiotsimine.

7. mai Võrumaa Teataja kirjutab sellest, kuidas toimetuses ja peatoimetaja kodu teostas läbiotsimist Indrek Klampe hea sõbra ja paadikaaslase, Lõuna prefektuuri vanemkomissar Meelis Saarepuu elukaaslase, samas prefektuuris majanduskuritegude uurija Signe Trumm. „See ei puutu üldse asjasse,“ teatas Trumm ajakirjanikule pärast seda, kui oli tunnistanud, et on Saarepuu elukaaslane.

Võrumaa Teatajale laekunud vihje kohaselt ei seo Saarepuud ja Trummi Indrek Klampega aga mitte üksnes ühised reisi- ja paadirallid. Asjakurssis olevate isikute sõnul said nad Klampelt odava hinnaga kätte ka ridaelamuboksi. Saarepuu lükkas need väited tagasi.

Läbiotsimise põhjuseks toodi poolteist aastat vana asi, mille

KORRUPTSIOON JA KARISTUS: Võrumaa Teataja esiküljed

kohta Võrumaa Teataja peatoimetaja Kalev Annom 2009. aasta 19. augustil ise prokurör Terje Aleksašinile avaldust soovis esitada. Tolla Võrumaa Teatajas töötanud raamatupidaja oli peatoimetaja selja taga firma raha enda arvele kantunud, ja peatoimetaja, kes oli kuriteo avastanud, soovis, et selle kohta menetlust alustataks. Kuid Aleksašin keeldus sellest ja soovitas toimetuse rahval asjad isekeskis ära lahendada. „Küsimusele, miks on menetlusele, mida ta ise

alustamast keeldus, antud täiskäik nüüd, kus Võrumaa Teataja paljastab Tulikuga seotud korruptsiooni, Aleksašin vastata ei soovinud,“ kirjutab Irja Tähismaa 7. mail ilmunud artiklis.

Äraostmatu mätsib kamraadi tembud kinni?

10. mail kirjutab aga Irja Tähismaa Võrumaa Teataja artiklis „Kas IRL on asunud Tuliku afääre kinni mätsima?“ sellest, et Tuliku korruptsiooni-

episoodid on IRL-ile nagu kuum kartul, mida keegi ei soovi peos hoida. „Erakonna esimees, niinimetatud „kampsunite“ sekka kuuluv Mart Laar, kelle survele sai pärast Tuliku linnapeaks lahkumist Võru uueks maavanemaks Tuliku rivaal Andres Kõiv, jätab küsimuste Tuliku kohta kahe nädala jooksul vastamata,“ teatab ajakirjanik. Erakonna peasekretär ja Eesti si-

Reform ja IRL: laske

Võru võimuliitlased üritavad suveso

Lõuna-Euroopas ägab võlakoorima all Kreeka riik. Lõuna-Eestis on hädas Võru linn. Võru rahaline seis on äärmiselt murettekitav.

TOOMAS PAUR
Võru linnavolikogu liige,
Keskerakond

Pole vaja olla hiromant, et aru saada – alates 2012. a. jaanuarist kehtima hakkavast kohaliku omavalitsuse üksuse finantsjuhtimise seadusandlusest tulenevalt saab linna laenukoormus olla juba üle 80%. Rahandusministeerium on muutunud kohalike omavalitsuste laenukoormuste

juveeli mahamüügis nagu seda on AS Võru Soojus. Seni on see usaldatud linnavalitsuse juhtimise alla.

AS Võru Soojus ja tema töötajad on linna elanikke ja asutusi teenindanud pikki aastaid. Ettevõtte on heas tehnilises korras, töötajaskond kõrge kvalifikatsiooniga. Turg on ettevõtte poolt sisse töötatud ja konkurent pole. Nüüd ainult teatamise vaev, ja eraettevõtjatest investorid on ostjatena kohal.

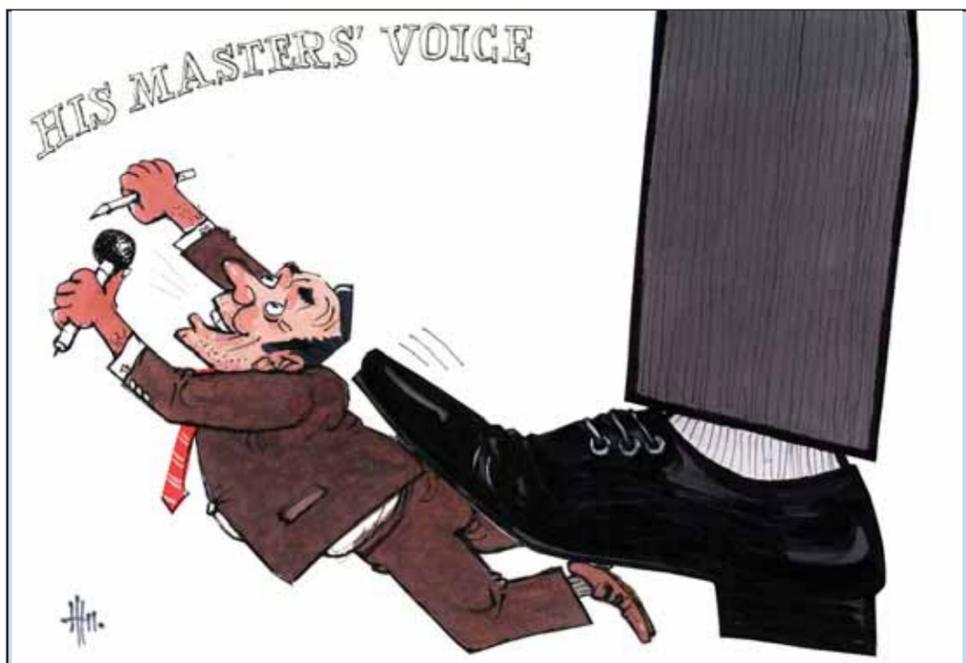
Ma ei usu, et selline variant meie linnaelanikke eriti rõõmustab. Palju julgem on talvele vastu minna, kui tead, et soojatootja on sinu omandis ja peale selle veel linnavalitsuse kontrolli all. Hulga keerulisem olukord tekib, kui igal soojatarbija tuleb seista üksikuna silmitsi mingi tundmatu rahajõmmiga, kes sinu omandi ära ostis.

Jäätmekestusega juba läks nihu
Kindlasti on see suur ettearva-

matus AS Võru Soojuse pikka aega koos töötanud kollektiivile – kokku üle 30 Võru linnakodaniku. Arvan, et paljud mäletavad, kuidas Võru linnavalitsus müüs tühise raha eest maha OÜ Vörko. Enam kui aasta on tänased koalitsioonipartnerid Reform ja IRL uputanud suurt raha MTÜ Võru Jäätmekestuse kulude katteks. Kogu tegevuse tulemuseks on suur ümmargune null, sest jäätmekestust pole läbinud grammigi jäätmeid. Vaatamata sellele, et linna laenukoormus on kõrge ja pangad ei taha uut laenu anda, on vara müük lühiajaline võit. Enne kui minna vara müüma, tuleks üle vaadata muud kohad, kus raha kokku hoida. Näiteks võiks vähendada abilinnapeade arvu kahe võrra ja ainuüksi sellekaudu võidakse 60000 eurot aastast. Selge, et eelmistel perioodidel on investeeritud üle võimete ning nüüd napib raha linna edasiseks arenguks ja inimeste palgakteks.

abadus Eestis

ud ajaleht sai politsei kaela

TAGAJÄRG: Kui Võrumaa Teataja alustas korruptandist IRL-i poliitiku tegude paljastamist, langes meediaväljaanne siseminister Ken-Marti Vaherile (IRL) alluva politsei puistamise ohvriks. Hugo Hiibuse joonistus

seminister, „äraostmatu” Ken-Marti Vaher ütles aga Võrumaa Teatajale, et kuuleb Tuliku tehingutest esimest korda. Irja Tähismaa sõnul tekib küsimus: kas Võrumaa Teataja toimetuse läbiotsimine oligi siseminister Vaherile alluva politsei vastus korruptsioonilugudele? „Väidetavalt on Võrus Laari soosikuks IRLi piirkonna juht Hasso Ploomipuu, kes ei saa aga üldse läbi Tulikuga. Tulik on Ploomipuud meedia vahendusel koguni „pätik” nimetanud,” kirjutab Tähismaa. „Halb läbisaamine on

Tulikul ka teise Võru IRLi juhatuse liikme, maavanem Andres Kõivuga. Kui Kõivu Laari soovil maavanemaks pressiti, organiseeris Tulik sellele väidetavalt aktiivset vastupanu, ässitades üksteise järel üles kõik talle lojaalsed Võrumaa Omavalitsuste Liidu liikmed, et nood Kõivu määramise vastu hääletaks. Liiguvad jutud, et ka praegu on Tulik Ploomipuu ja Kõivu vastu püha viha täis ja kahtlustab neid enda kohta ajakirjandusele informatsiooni lekitamises,” lisab Tähismaa.

Siseminister Ken-Marti Vaher ja Tulik kuuluvad mõlemad IRL-i niinimetatud „pintsakute” ehk Res Publica hulka. Võrumaa Teataja ajakirjaniku väitel on Tulikul oma väimehe asjade ajamisel kasu olnud nimelt IRL-i Res Publica tiivist. „Just Res Publica tiiba kuuluv majandusminister Juhan Parts omab kontrolli Eesti Ettevõtluse Arendamise Sihtasutuse (EAS) üle, mis algselt Jaama tänava ülesehitamiseks mõeldud rahad nüüd Tuliku väimehe Võrukivi arendusse anda tahab. Ka kiitis

Parts suureõnaliselt Tulikut tema reklaambülletäänis, mis enne Riigikogu valimisi Võru inimeste postkasti potsatas,” märgib Tähismaa.

Ajakirjaniku sõnul on avaldatud arvamust, et Tulik on täna, Riigikogu liikmena, pidanud andma oma afääridest aru kindlasti ka erakonna peasekretärile Ken-Marti Vaherile, ja Vaheril kui korruptsioonivastase võitluse algatajal Eestis seisab nüüd ees raske valik: kas mõista erakonna-kaaslasest korruptant hukka ja see avalikult välja öelda või siis asuda oma ametipositsiooni ära kasutades Tuliku afääre kinni mätsima.

„Vaherile alluva politsei äkiline, Tuliku afääre paljastavatele artiklitele järgnenud arapp toimetuses kipub paraku kinnitama viimast. Asjaga kursoris olevate isikute hinnangul võib Vaheril olla kiusatus Tuliku mahhinatsioonid kinni mätsida, sest IRLi Riigikogu valimiste kampaania kassasse võib olla jõudnud kas annetuseks või muud teid pidi ka Selista Ehituse raha. IRL võib olla seetõttu kahvliis ning sunnitud Tuliku afääre kinni mätsima,” kirjutab Tähismaa lõpetuseks.

OÜ Selista Ehitus on Võrumaa Teatajas 3. mail ilmunud artikli „Kes uurib Tuliku afääre?” kohta esitanud kaebuse Pressinõukogusse.

Refereeritud Võrumaa Teatajast

meil edasi laristada!

soojuses maha müüa AS Võru Soojuse

REKLAAM VÕI TÕELINE TUNNE? Pildil oleva Reformierakonna valimisreklaami võib asendada koalitsiooni hüüdlausega „Me laristame Eestimaal”.

AS Võru Soojuse müügi puhul on linnaelanikel ja eriti korteriühistutel tõsine mõtlemiskoht, kuidas linnavalitsuse sellesse

plaanis suhtuda. Nagu teada, on bürokraadid piisavalt nutikad, ja otsuse eelnõus öeldaksegi, et seadus ei kohusta kohalikke

sesse vaatav peremees oma vara müüma, aga on loomulikult peremehe, kes hõlptulu ja kergemat äraelamist

omavalitsusi tegelema soojusenergia tootmise ja müümisega. (Loomulikult! Aga seadus ei keela ka!)

Samas seadus ei kohusta Võru linnavalitsust tegelemast MTÜ Võru Jäätme keskuse kaudu prügi käitlemisega. Võru linnavalitsus aga tahab prügi tegelda, vaatamata kõigile loogika- ja majandusreeglitele.

Huvitav oleks teada, millest selline maitseerinevus. Arvan, et linnavalitsusel on vaja tõsiselt tegelda kokkuhoiuga ja linnaelanike püsiva heaoluga, mitte vastupidi.

Peremees ei müü lehma, kes hästi lüpsab

Rahvatarkusest tulenevalt ei kipu tark ja homsesse vaatav peremees oma vara müüma, aga on loomulikult peremehe, kes hõlptulu ja kergemat äraelamist

proovida tahavad. Nemad müüks kõrge lüpsianniga lehma maha. Niisuguste „peremeeste” majandamine muutub peagi naabrite pilkeobjektiks... Ainult üheks hetkeks saadava rahaga kaua ju ei ela. Kangesti jääb mulje, et sepad on ühte patta pandud ja ei tehta enam vahet ei king-, pott- ega sadulseppadel. Kui aga pottsepp hakkaks kingsepaks, siis on varvastel varsti valusad päevad ees.

Hoopis teisiti käivad asjad rahva varaga, kus otsene peremees, kes ihu ja karvadega vastutaks, justkui puudub. Kahju, kui ka Võru linnas jõuab demokraatia välja kollegiaalse vastutuseeni, kus kogu teemata töö suunatakse lausesse, et rahvas on kõrgema võimu kandja ja tema otsustab valimistel. Sellisel juhul jääbki Võru linna rahval teadmata, miks selliseid mängu linna-rahva varaga ikkagi toimetatakse ja kust august siin see linnarahva kasu paistab?

Noorteühenduste Liit soovib Haridus- ja Teadusministeeriumilt noorte tegevuseks rohkem raha

Eesti Noorteühenduste Liit (ENL) pöördus haridus- ja teadusministri poole noorteühenduste ja noorte osaluskoegade parema rahastamise ettepanekutega.

ENL tuletas meelde, et noorteühingute aastatoetuseks ette nähtud vahendid ei ole aastaid suurenenud. Majanduskriis on jätnud tulevastele riigieelarvetele oma jälje, ent viis aastat on piisavalt pikk aeg, mille jooksul noorteühingute arenguvajadused on suurenenud. ENL peab vajalikuks, et 2012. aasta riigieelarves nähtaks noorteühingutele aastatoetuse eraldamiseks 2011. aastaga võrreldes enam rahalisi vahendeid.

ENL soovib ka, et aastatoetus peaks laekuma hiljemalt aasta esimese kahe kuu jooksul, kuna hiljem laekunud raha paneb ühingud raskesse olukorda, sest aasta esimestel kuudel napib raha töötajate palkadeks, kommunaalkulude tasumiseks ning tegevuste läbiviimiseks.

Noorte katusorganisatsioonid – Eesti Noorteühenduste Liit, Eesti Õpilasesinduste Liit ja Eesti Üliõpilaskondade Liit – on aastaid juhtinud tähelepanu ka sellele, et katusorganisatsioonide rahastatakse riigieelarve eraldi reall ja lahus noorteühingu aastatoetuste süsteemist. Koostöö Haridus- ja Teadusministeeriumiga ning ka teiste riigiasutuste ja noorte katusorganisatsioonidega on kujundanud aastatepikkuse partnerluse, ja on loogiline, et katusorganisatsioonid võivad arvestada kindla toetusega, mis eraldatakse mitmeaastase lepingu alusel. On vaja luua riigieelarves eraldi rida, mille alusel nende organisatsioonide põhitegevust toetatakse.

Samuti tahavad noorteühingud, et aastatoetus muutuks kindlamaks – praegu tuleb igal aastal esitada uus taotlus ning toetussummad võivad aastati erineda mitmekordselt. Noorteühingu aastatoetust kasutavad noorteühingud peamiselt oma püsikulude katmiseks, mistõttu on järgmise aasta tegevuskava koostamisel oluline teada toetuse summat. Noorteühingud planeerivad oma tegevusi ja arengut kalendriaastast pikemas perspektiivis. Kehtiv üheaastaste lepingute süsteem pärsib tulevikku vaatamist. ENL teeb ettepaneku sõlmida edaspidi kaheaastased toetuslepingud.

Ühe punktina Eesti Noorsooühenduste Liidu ettepanekutes kõlas ka eesmärk muuta Eesti poliitilised noorteühendused avatumaks, iseseisvamaks ja rohkem noorsootööle orienteerituks. Seetõttu soovib ENL taastada poliitiliste noorteühenduste (s.o erakondade noortekogude – Toim.) toetamise samadel alustel teiste üleriigiliste noorteühingutega.

Ja lõpuks tahab ENL muuta efektiivsemaks noortevolikogude tegevust, millede tekkimine on taas takistatud rahaliste vahendite nappusest. Vastavalt juba üheksa kuud kehtinud noorsootöö seadusele on vaja noortevolikogusid igati toetada ja soodustada, et juba loodud noortevolikogud saaksid ennast kohalikus kogukonnas tõestada. On vaja ka suurendada loodavatele noortevolikogudele mõeldud startitoetust. ENL-i hinnangul on selleks kõige riigieelarvest täiendavalt vaja rahalisi vahendeid ligikaudu 173 000 euro ulatuses. ENL

Kohtumised Tartus

Teisipäeval, 14. juunil kell 16 võtab valijaid vastu linnavolinik **Olev Raju** (Ülikooli 12, II korrus)

Konverents „Piim on teadus!”

Eesti Põllumeeste Keskliit korraldab **16. juunil** Tartus Dorpati konverentsikeskuses konverentsi „Piim on teadus”.

Konverentsi juhivad Tartu Ülikooli arstiteaduskonna biokeemiainstituudi juhataja prof **Mihkel Zilmer**. **Algus kl. 10.** Kuulama oodatakse kõiki huvilisi. Kõne all teadlaste panus piima tooteariendusse, innovaatiliste ja tervislike piimatoodete tooteariendus, piimatoodete eksport ning piima headus. Keskliidu liikmed toodavad 80% Eesti piimast.

Keskliit juhivad avalikkuse tähelepanu neile punktidele ja kutsuvad üles väärtustama ning tarbima häid piimatooted.

Juhan Särgava
Eesti Põllumeeste Keskliidu president

Eestlased vihkavad venelasi läbi Keskerakonna

Olen jah seda meelt, et eestlased on oma venevihakamise suunanud Keskerakonna vastu. Kuulen kohe ka karjuvaid vastuväiteid: mis jutt see nüüd on – mul sõber, töökaaslane või naaber venelane! me ei vihka venelasi, vaid sovjeete! Jne. Aga kas see ka tegelikult on nii?

ANDRUS TAMM
Keskerakonna Narva piirkonna esimees

Alateadvuslik viha nõukogude korra, osalise venestamispoliitika ja suletud piiride vastu, lisaks Teises maailmasõjas hukkunud pereliikmed ja nõukogude võimu eest põgenenud – kõik see kokku ongi põhjus, miks venelasi vihatakse, aga seda kardetakse välja öelda (pigem öeldakse välja anonüümsetes netikomentaarides).

Aga vihale on väljundit vaja, sest kui midagi hoitakse pikema aja sees, tekib frustratsioon. Teame ju, et vihaga on hea millegi pihta virutada. Kas jalaga vastu telliskivi (aga ettevaatlikult, et varvast ära ei lööks) või rusikaga vastu lauda (jällegi nii, et ei peaks traumapunkti minema kätt kipsi panema). Aga kergem hakkab!

Kuidas ohutult venelasi peksta?

Aga venelast ei lähe eestlane lööma. Kardetakse isegi Lasnamäele või Koplisse jalutama minna, rääkimata Narva või Sillamäe külastamisest. Meedia loob ju pidevat kuvandit, kui ohtlik seal on. Tulebki valida ohutum variant, keda peksta, ja selleks ongi Keskerakond! Keskerakonnal on ju mingi leping parteiga Ühtne Venemaa, Savisaar on mitu korda käinud Moskvas, mõni gallup näitab, et Keskerakonda toetab suur osa venelasi (samas

jäetakse tähelepanu alt välja eestlaste suurem osakaal Keskerakonnas). Kõigele ka lisaks veel Lasnamäele ehitatav kirik. No paremat tümitamisobjekti on raske välja mõelda!

Kiusamiseks ja vihaõhutamiseks piisaks ka ühest põhjustest, kui meedia selle üles puhuks ja muudkui korrutaks. On lihtne kiusata seda, keda kõik kiusavad. Võrdluseks sobib koolikiusamine, sest ka see on kambaka moodi, mida veavad tugevad ja millega lähevad kaasa teised, sest nad ei taha tugevamatele alla jääda. Mille poolest erineb Reformierakonna (ja tema poolvenna IRL-i) rünnak kõigi nende käes olevate vahenditega Keskerakonna vastu koolivägivallast, kus isegi õpetajad (ka õigusorganid ja meedia) on tihti kiusajate poolel? Ütleks nii, et isegi Stalinit ei ole mõnitatud ja sõimatud viimase 20 aasta jooksul Eestis niipalju kui Keskerakonda, aga mida kõike Stalin meile kahju on teinud...

Kiusajad kaitsevad kõrgepalgalisi

Millele mõtlevad kiusajad? Kaitsevad kõrgepalgalisi retoorikaga, et neid, kes rohkem teenivad, ei pea maksutama, ehkki kõrgepalgalised tõeliselt teenivad oma tulusid füüsiliselt nende kasuks töötajate arvel. Kuid need töötajad reaalselt lahkuvad Eestist. Kes asub nende asemel tööle? Ehk meie lähinaabrid endistest vennasvabariikidest, sest üsna varsti on viisavabadus Venemaaga käes (mis retoorikat valitsus ka ei kasutaks, aga Euroopa Liidu seadused on meil üliluslikud), ja siia hakkab valguma hulk parema teenistuse tahtjaid, kel oma keel ees ootamas? Rahvusriigi asemele, mida paremerakonnad näiliselt kaitsevad, tekib mingi muu moodustis. Ehk –

mispuhul nad hirmutavad Keskerakonnaga, seda tekitavad nad hoopis ise.

Ähvardatakse, et Keskerakond võtab inimestelt raha ära. Ei, soovime hoopis seda, et väiksema palga saajad saaksid oma töö eest rohkem ja inimväärsema palka; sellest ka soov kehtestada astmeline tulumaks. Mitte selline astmeline, millega hirmutatakse, et pool palka võetakse ära, vaid inimlik – et kehtestuks niisugune maksusüsteem, kus paljud riigid elavad. Näiteks suur osa Eesti hindu on Soome hindadega võrdsed või isegi kõrgemad, aga keskmine palk Soomes on Eestiga võrreldes neljakordne.

Ja kuidas on maksudega?

Aga venelast ei lähe eestlane lööma – tuleb valida ohutum variant, keda peksta, ja selleks ongi Keskerakond.

Soomes ju on progressiivne (astmeline) tulumaks. Võrdluseks võiks tuua 10000-eurise kuupalga ehk umbes 160000-kroonise aastapalga: Eestis makstakse selle pealt tulumaksu 21 protsenti, Soomes 11 protsenti!

Olen mõelnud: kas pole hirm astmelise tulumaksu ees seotud hoopis hirmuga võimalike astmeliste trahvide ees nagu need on Soomes? Et mõni ütle rahajõmm oma suurekubatuurilise autoga ei peaks kiiruseületamisel maksuma trahvi vastavalt palga suurusele?

Pronksiõoga saadi vastupidine tulemus

Tõe pähe levitatakse müüti, et Keskerakond kaitseb venelasi Pronksiõöl, ehkki ühtegi fakti ei lisata. See teenib sama kiusamise eesmärki, ehk siis – mängitakse alateadvusel. Aga Pronksiõo tekitamise tõttu (kes päriselt süüdi on, jääbki pikaks

ajaks teadmata, sest on kuulutatud riigisaladuseks!) marsivad Tallinnas 9. mail nüüd paarisaja veterani ja mõne aktivisti asemel paljutuhandelised inimkolonnid. Populismiga saavutati hoopis vastupidine tulemus. Kas poleks olnud lihtsam rahvaga arutada, mida ja kuidas teha? Mina isiklikult oleksin soovitanud Tõnismäe ümber kujundada okupatsioonipargiks (seda enam, et läheduses on okupatsioonide muuseum). Viinud sinna ka Lenini (asub Narva linnuse territooriumil ja on vaata et suurim vaatamisväärsus seal) või mõne muu kuju, mis pärineb tumedast ajajärgudest. Piiranud ligipääsu sellele alale ja suunanud pärast põhjalikku dialoogi veterani näiteks Maarjamäele, kus niigi stoiliselt seisab Suurele Isamaasõjale pühendatud memoriaal, mis kedagi ei häiri ning mida isegi Jüri Liim ei taha õhku lasta.

Poliitmeedia kui Eurovisiooni lauluvõistlus

Või võtame meil harrastatava poliitmeedia. Seda saab hästi võrrelda Eurovisiooni lauluvõistlusega. Kujutage ette, et paar lauljat kiidetakse ajakirjanduses üles, aga teisi tambitakse mutta, kuna laulja kõneleb eesti keelt aktsendiga või siis üldse mitte. Ei oleks ju normaalne. Aga meie poliitmeedias nii just tehaksegi. Elamegi nagu stagnaajas: väheke teistsuguse pildi saamiseks tuleb lugeda välismaiseid lehti ja vaadata Eesti-väliseid telekanaleid, et vältida üheülbisust. Õnneks on internet vabalt kasutatav ja keeleoskajad saavad erineva info hästi kätte.

Soovitaks kõigil mujalt infot saada. Eestis näiteks Nõmme Raadiost, kus rahvuslased räägivad tihti Keskerakonnaga sama juttu. Nõmme Raadiol ja Keskerakonna nädalalehel Kesknädal on vahe vaid selles, et kui Kesknädalal mõnikord mingi pisifaktivea tõttu tsiteeritaksegi, siis Nõmme Raadio on täitsa out, ehkki seal kuuleb targemat ja rahvuslikumat

juttu kui enamikes tuntud meediakanalites.

Alternatiivmeedia on seatud põlu alla, ehk siis: kui kiusata ei saa, siis ignoreerime täiega. Alternatiivmeediat ei nimetata kusagil, ehkki omavahelisi sõbrameedia-uudiseid kajastatakse meelsasti. Valimisstaudiosse ja arvamusküsitlusesse alternatiivmeediale asja ei ole. Mille poolest me siis erinevad idanaaberiigi hillitsetust meediast? Kas vaid seetõttu, et meil ajakirjanikke ei lähe füüsiliselt kaduma?

Eraraadio- ja -telekanaleid kannustavad riigivõimu oponente sõimama vist reklaamitulu ja soodustused, mida neile tehakse. Kui näiteks telesaade sisaldab reklaami rohkem kui saadet ja kedagi see ei huvita, siis tundub, et tegu on käsi-peseb-kätt taktikaga: riik ei puutu telekanaleid, aga teie sõidake meie oponente! Eks alkoholi reklaam mõne õhtuse filmi ajal, mil lapsed veel ei maga, näibki olevat tasu kuuleka meedia poolt liberaalse alkoholi poliitika eest. Lisaks paistab parteide välireklaam olevat keelatud 40 päeva enne valimisi vaid seetõttu, et erakandid saaks endale reklaamiraha – kaudne korruptsioon seegi. Siinkohal oleks hea meenutada Ühtsel Eesti Suurkogul öeldut: valitsus tõstis mähkmete käibemaksu 20%-ni, aga ajakirjanduse käibemaks jäi 9%-le, ehkki seal on sitta rohkem kui lapsemähkmetes.

Kius kiriku pärast

Viimane kiususkandaal, kus sedapuhku kirik mängu toodi, oli seotud jälle Venemaaga. Algas suure larmiga, mille eesmärk näis olevat virtuaalne Pronksiõo, aga see vajas siiski ära. Miks? Eks vastust teatakse poliitilistes tagatubades. Paljude jaoks piisab süüdimõistmiseks lauslarmamisest kõikidel kanalitel, ja kui lõpuks öeldakse, et kaudsetest tõenditest ei piisanud Savisaare süüdimõistmiseks, siis seda ei usuta. Minu teada Reiljani süüdimõistmiseks piisas küll kaudsetest tõenditest: üks nagu küsis raha ja

teine seda nagu lubas, aga midagi ei tehtud. Kui midagi taolist kahtlustati ka Savisaare puhul, siis miks teda ei võetud vastutusele? Isegi Jakunin, kellelt olla raha küsitud, sai vabalt Eestisse tulla, ja keegi ei kõhinenud.

Kohalikud venelased (andku siin muud slaavi keeli kõnelejad andeks, aga eestlased panevad tihtilugu ühte kõik rahvusvahemused) on enamjaolt rahumeelsed Eestis elavad inimesed, kes maksavad siin makse ja vahel on Eestile truudadki kui need eestlased, kes jäätavad kodumaa ning lähevad ära võõrsile. Venelased on meile kultuuriliselt ja olemuselt lähemad kui Euroopa Liidu riikidesse emigreerinud Aafrika ja Aasia elanikud. Pole vaja venelasi vihata otse ega läbi Keskerakonna; nad on enamjaolt lojaalsed ja nendega peab ka arvestama, pole vaja viha õhutada. Jõuga armsaks ei saa – see peaks meile selge

Alternatiivmeedia on seatud põlu alla, ehk: kui kiusata ei saa, siis ignoreerime täiega.

olema, sest vaatamata kõikidele venestamiskatsetele läbi aegade oleme eesti keele säilitanud. Pidagem seda silmas ka vene koolide eestikeelsele õppele üleminekul. Mida tegi „Kevades“ koolipoiss Tõnisson, kui teda sunniti psalme pähe õppima? Lasi kirikuhärra kalkunitolkanite parve põhja.

Lõpetaksin oma aramusavalduse algusega pöördvõrdeliselt: kui venelased ei armastaks meie riiki, hääletaks nad vene erakondade poolt, aga nad armastavad Eesti riiki läbi Eesti Keskerakonna.

Lugu ilmus Delfis 13. juunil

Telesaatejuht Maksim Ševtšenko tuleb Tallinna esinema

Rahvusvaheline meediaklubi Impressum kutsus Tallinna tuntud teleajakirjaniku, Venemaa Ühiskondliku Koja liikme **Maksim Ševtšenko** (pildil). Ta osaleb avalikus kohtumises teemal „Venemaa ja Eesti: mis segab meid sõbrad olemast?“.

Impressumi külaline on tuntud esineja Vene telekanalis *Pervõi Kanal*. Igal neljapäeval läheb eetrisse tema autoriprogramm „Otsustage ise“, mis praegu on Vene televisioonis enim kirgi küttev saade. Kolleegid peavad teda patriootilise orientatsiooniga ajakirjanikuks.

Maksim Ševtšenko leiab, et kutselisel ajakirjanikul peab olema selge kodanikupositsioon. Ta ise on tunnustatud ekspert etnilise ja religioosse poliitika küsimustes. Venemaa Ühiskondlikus Kojas kuulub ta rahvusvaheliste suhete ja südametunnistuse vabaduse komisjoni ning seisab vene keele leviala terviklikkuse eest tänapäeva maailmas uutest riigipiiridest hoolimata.

Kohtumine Maksim Ševtšenkoga toimub 20. juunil kell 17 Tallinnas Radisson Blu Hotel Olümpia (endine Olümpia hotell) teisel korrusel konverentsikeskuse Alfa saalis. Sisepääs on tasuta, kuid soovijad peavad eelnevalt registreeruma tel 6688 903, 5345 8494 või e-posti aadressil info@impressum-club.eu.

KESKNÄDAL

Kuidas tellida populaarset rahva poliitikalehte?

- Tellimine telefoni teel 617 77 17

- Internetis www.tellimine.ee

- meili teel - tellimine@expresspost.ee

Märkida nimi, aadress, tellimisperiood

- Eesti Posti postkontorites või otse oma postiljonilt

- Otsekorraldusega tellijad sõlmivad

otsekorralduslepingu, mille saajaks on Express Post.

- Tasumine

Tellimuse eest saab tasuda ainult kas Eesti Posti kontoris või tellijale saadetud arve alusel kõikides pangakontorites.

- Hind, soodushind ja tellimisperiood

Express Postist üksinda tellides on tellimuse kuu hind 2.30 euri. Kolme kuu hind on 6.90 euri.

Poolaastahind (kuus kuud) on 13.80 euri ja aastahind (12 kuud) 26.84 euri.

Soodusena kahekesi tellides on 2.10 euri kuu/tellija kohta; kolmekesi tellides 1.92 euri kuu/tellija kohta. NB! Soodustust kehtib alates kolme kuu pikkusest tellimisperioodist, kusjuures arve tuleb koostada ühele aadressile ja ühele inimesele. Jaemüügis maksab üks lehenumber 0.58 euri.

- Kojukandes tekkinud tõrgete korral helistada 617 7717
- Info tel 617 7717

Loe Kesknädalast, mis Eesti elus tegelikult toimub!

Kena hooajalõpp ja pilk tulevikku

Haabersti seniorideklubi „Keskpäev“, kus käiakse koos nii rõõmsaid kui ka kurbi mõtteid vahetamas, lõpetas oma 6. hooaja bussiekskursiooniga Palmse. Sissepääs mõisa territooriumile tehti meile kui senioridele odavamaks.

Suursuguses mõisahoones saime näha kauneid, erineva ornamentika ja figuraalkompositsiooniga ahjusid. Sisustus oli väga ilus, kuid palju originaalmööblit pole säilinud. Küllastasime ka veinikeldrit, kus oli huvitav sortiment häid Eestis toodetud veine.

Lossiaed oli väga kaunis. Lillelõhn ja linnulaul! Aiakujunduses võis aimata aedniku soovi järgida vanaaegset mõisaaiastüli, kuid vaja läheb veel väga palju tööd ja aega. Kena mulje jättis ka kasvuhoone.

Pargis õunapuude all pidasime oma pikniku koos vestlusringiga sise- ja välispoliitika, Eesti majandusseisust ja meie riigi olukorrast pärast valimisi. Mõttevahetuses koorus

Pilt on Palmse mõisahärra kabinetist. Külalisraamatuse kirjutab Rudolf-Harri Oberg ja ajalugu sirvib Paavo Pettai.

välja, et Keskerakond peaks edaspidi tegema aktiivsemat teavitustööd ja rohkem kajastama rõõvkapitalismi nurjatusi.

Tagasiteel põikasime sisse

Maardu mõisa. Eest leidsime vaid rusutud vaikuse – tunda oli Eesti Pangale kuulumise hõngu.

Rudolf-Harri Oberg

Keskerakonna seniorklubi „Keskpäev“ avalik pöördumine

kõigi erakonnakaaslaste ja kõigi Eesti kodanike poole, kes pole rahul olukorraga, mis on Eesti Vabariigis tekkinud enne presidendivalimisi.

Keskpäevlaste hing on haige sellest, mis meie vabariigis toimub.

Võimuerakonnad Reform ja IRL püüavad Eesti rahvale võimumeedia abil selgeks teha, et praegusele presidendile alternatiivi ei ole ning et ta valitakse Riigikogus teiseks ametiajaks.

„Keskpäev“ näeb alternatiivi T. H. Ilvesele. Selleks on SIIRI OVIIR, Europarlamendi liige teist koosseisu, endine Eesti sotsiaalminister.

Pr Siiri Oviir on kogu teadliku elu elanud koos oma rahvaga. Ta on aktiivne naisliikumise juht, tasakaalukas, juriidilise haridusega perekonnana, kes väärib olla meie rahva tõeline PRESIDENT.

Uitmõtteid unetul ööl

Riigikogu valimised on minevik, mille tulemus valmis paljudele pettumuse. Ca 37% valijaist ei suvatsevad üldse valimistel osaleda. Tagajärjeks on see, et Brežnevi-aegne EKP Tartu Rajoonikomitee osakonnajuhataja (keda tollal ei usaldatud edutada rajoonikomitee sekretäriks) on taas riigitüüril. Oletada võib, et valimistulemustesse andis tõhusa panuse e-valimine, mida demokraatlik maailm ei aksepteer.

Taasiseseisvumise 20 aasta jooksul on kunagisest eesriigiliku tootmisega Nõukogude Eestist saanud Euroopa ääremaa. Võhikliku juhtimise tõttu on suur osa tollastest tootmisvõimsustest likvideeritud. Tagajärjeks on töötute armee ja lokkav kuritegevus. Meedia

küll pasundab pidevalt töötuse vähenemisest, kuid mitte sellest, et töötud pagevad võõrsile, lootes seal leida inimväärselt elu. Osa maarahvast suundub Tallinna, mis näib neile päästva oasina keset lootusetuse kõrbe.

Euroopa Liit on mures: Balti riikidest on saanud Euroopa kuritegevuse taimelava. Paraku nii see on. Meie poliitsei teated konstateerivad, et ööpäeva jooksul toimub sadu seaduserikkumisi. Võrreldes nõukaajaga on suurel osal rahvast elatustase allpool igasugust arvestust. Pole siis ime, et päästerõngana nähakse vargust. Elu tahab ju elamist ja pere toitmist. Kuritegevust soodustab ka meie liberaalne karistuspoliitika. Tingimisi karistus ei ole päti ümberkas-

vatamise vahend. Ansipi klikil on riigijuhtimise muutunud kõrvaltegevuseks. Peamine eesmärk on Savisaare diskrediteerimine ja poliitikat kõrvaldamine, et haarata võim Tallinnas. Seni ei ole see neil õnnestunud, vaatamata Savisaarele igasuguste siltide külgekleepimisele. Kui rahvas hindab olukorda kainelt, siis nende ponnistused ei kannu vilja ka tulevikus.

Paralleelselt Savisaare materdamisega toimub venekeelse elanikkonna represseerimine venekeelse koolihariduse likvideerimise näol. Loode-tava kasu asemel teeb see hoopis kahju, süvendades veelgi lõhet kahe kogukonna vahel.

Augustis lõpeb USA-st imporditud ersatspresidendi

ametiaeg. Meie meedia on ta ilma valimisteta juba teiseks ametiajaks paika pannud. Eelmise Riigikogu koosseisus olid rohelised valitsuse „puudlik“. Kui sotsid astuvad sama rada, siis ongi president Riigikogus paika pandud ja ühelgi teisel kandidaadil pole mõtet selles tsirkuses osaleda. Üks kandideerija presidendi ametikohale – ja ongi nõuka-aegne valimistefarss taastatud.

Kuidas EL Eestis toimuvale reageerib, on iseküsimus. Oleme head poisid sellega, et kingime raha meist kolm korda rikkamatele riikidele. Kahjuks on raha ja võim meie valitsuse ajutegevuse pärssinud.

Elmar Hollmann
Kärkla, Hiiumaa

Vaba valiku võimatud võimalused

Maailmas pole vist ainsatki riiki, kus kõik selle alamad oleksid rahul. Praegu meil kirutakse, et Eestis on palju pensionäre ja suur osa nendest pole Eesti Vabariigi heaks üldse tööd teinud, vaid rügasid nõukaajal. Nooremad ei saa arugi, mis aeg see oli ja kes olid selleaegsed inimesed. Mõned valitsusametnikud kogunisti väidavad, et just pensionäride pärast ongi meie riik vaene ning viie rikkama riigi hulka jõudmine kauge tulevik. Olgem tänulikud, et Vikerraadiost saame igal hommikul teada, kui hästi meil ikka läheb ja millised toredad valikuvõimalused meil on.

Mäletan, kuidas 1944. a. Saksa okupatsiooni ajal tehti 1927. aastakäigu poistele (võiks öelda, et alaealistele) ettepanek: kas lähete rindele kaevikuid kaevama või astute lennuväe abiteenistusse? Oli selline valik – vabatahtlikult sunniviisil. Nüüd on pakutud Eestis samalaadset valikut: alates 1983. aastast sündinud peavad tööle asudes kohe hakkama maksma teise pensionisambasse. Soovi ei küsi neilt keegi. Mis sest, et kui nad ükskord pensioniikka jõuavad, pole teada, kas siis seda rahasambapidaajat enam olemaski on. Mõni nutikas, kes on omi sissemaksid kontrollinud, väidab, et kolmandik olevat lännu – eks ikka samba ülalpidamiseks.

Artur Kotkas, Tallinn

Kodukaotuspäev

Juba 2007. aasta 13. juunil kirjutas Kesknädal, et meie suvisele leinapäevale, 14. juunile, mil meenutatakse neid, kes 1941. aastal küüditati, tuleks lisada teinegi inimlikku traagikat kajastav tähendus – kodukaotuspäev. Sellega põlistatakse rahva mälu ka 13. juunil 1991 Riigikogu poolt vastu võetud omandireformiseadus, mis tuhandetele sundüürnikele märgitakse oma senisest kodust ilmajäämist, järjekordset n-ö ülekohtuvastast ülekohut. See saaks valusaks mälestuspäevaks kõigile, kes ka muudel asjaoludel ja muudel aegadel on kodu kaotanud. Ka need kodukaotamised, mis leidsid aset nt Esimese maailmasõja ajal ja mida oma perekonnapärimustes seniajani meenutame, vääriksid meelespidamist, kuigi sõja tagajärjel tekkinud kodukaotusi ei anna võrrelda ORAS-e tagajärjel tekkitutega. Tolles Kesknädala sõnumis märgitakse: "Kodukaotuspäev võiks kunagi kujuneda isegi rahvusvaheliselt tähistatavaks, sest kodupaigatruid rahvaid on peale eestlaste teisi, ning ükskõik missugustel asjaoludel kodu kaotamise valu on päris kindlasti üldmõistetav." <http://www.kesknadal.ee/g2/uudised?id=8978>

Mis puutub sellise tähtpäeva rahvusvahelistamisse, siis miks ei võiks Eesti olla selles algatajaks? Tänavustesse kalendritesse jääb see küll lihtsalt kui leinapäev, kuid 2012. aastal võiks kodukaotuspäev hõlmata määratusuuri inimhulki.

Magnus Lilienkampff Lillekülast

TALLINNA TV

20.-26. juuni

Esmaspäev, 20.06.

18:55 KAVA
19:00 TeTeVeke: Vurr*
19:10 TeTeVeke: multifilm
19:15 Euroopa tee
19:30 Inimeste lood. Tallinna Panoraam 2. saade
20:00 Pealinnapilt
20:30 TÄNA. Pealinn uudised
20:50 Dokumentaalfilm. Rein Otsason ja tema aeg
21:35 Dokumentaalfilm. Vabaduse väljak vabaks!*
22:20 KAVA
22:25 Inimeste lood. Tallinna Panoraam 2. saade*
22:55 Pealinnapilt*
23:25 TÄNA*
23:45 Kultuurimeeter*
00:15 REC*
00:45 Dokumentaalfilm. Rein Otsason ja tema aeg*
01:30 Dokumentaalfilm. Vabaduse väljak vabaks!*
02:15 InfoTV

Teisipäev, 21.06.

18:55 KAVA
19:00 TeTeVeke: Vurr.
19:10 TeTeVeke: multifilm
19:15 Koos parima sõbraga*
19:30 Maatriks
20:00 Maa ja ilm. XI noorte laulu- ja tantsupeo ettevalmistustuhin koolis ja kultuuris. 1. saade*
20:30 TÄNA. Pealinn uudised
20:50 Suur Valge
22:30 KAVA
22:35 Koos parima sõbraga*
22:50 Maatriks*
23:20 Maa ja ilm. XI noorte laulu- ja tantsupeo ettevalmistustuhin koolis ja kultuuris. 1. saade*
23:50 TÄNA*
00:10 Suur Valge*
01:50 InfoTV

Kolmapäev, 22.06.

12:00 OTSE: Linnavalitsuse pressikonverents
18:55 KAVA
19:00 TeTeVeke: Vurr*
19:10 TeTeVeke: multifilm
19:15 Terve tervis*
19:30 Linnavalitsuse pressikonverents*
20:00 Maa ja ilm. XI noorte laulu- ja tantsupeo ettevalmistustuhin koolis ja kultuuris. 2. saade*
20:30 TÄNA. Pealinn uudised
21:00 Barfuss
22:50 KAVA
22:55 Terve tervis*
23:10 Linnavalitsuse pressikonverents*
23:40 Maa ja ilm. XI noorte laulu- ja tantsupeo ettevalmistustuhin koolis ja kultuuris. 2. saade*
0:10 TÄNA*
0:40 KodanikuTV. Südame ära*
1:10 Barfuss*
3:00 InfoTV

Neljapäev, 23.06.

18:55 KAVA
19:00 TeTeVeke: Vurr*
19:10 TeTeVeke: multifilm
19:30 Aleksei Turovski lood, 7*
20:00 Maa ja ilm. XI noorte laulu- ja tantsupeo ettevalmistustuhin koolis ja kultuuris. 3. saade*
20:30 Dokumentaal. Park*
21:05 Kodaniku TV: E-valimised - lõplik lahendus? 3. saade*
21:35 Tantsuansambli "Sõprus" 65. juubel, 1. saade
22:35 Tallinn liigub: Tallinna võimlemispidu*
23:35 KAVA
23:40 Aleksei Turovski lood, 7*
0:10 Maa ja ilm. XI noorte laulu- ja tantsupeo ettevalmistustuhin koolis ja kultuuris. 3. saade*
0:40 Dokumentaal. Park*
1:20 Kodaniku TV: E-valimised - lõplik lahendus? 3. saade*
1:50 Tantsuansambli "Sõprus" 65. juubel, 1. saade*
2:50 InfoTV

Reede, 24.06.

18:55 KAVA
19:00 TeTeVeke: Vurr*
19:10 TeTeVeke: multifilm
19:20 Kuum ja terav*
20:00 Maa ja ilm. XI noorte laulu- ja tantsupeo ettevalmistustuhin koolis ja kultuuris. 4. saade*
20:30 Meistrite linn 1. saade*
20:50 Terve tervis*
21:05 Kodaniku TV: E-valimised - lõplik lahendus? 4. saade*
21:35 Tantsuansambli "Sõprus" 65. juubel, 2. saade
22:35 Folgikelder: Mari Kalkun, räägib Valdur Mikita KAVA
23:45 Kuum ja terav*
23:50 Maa ja ilm. XI noorte laulu- ja tantsupeo ettevalmistustuhin koolis ja kultuuris. 4. saade*
01:00 Meistrite linn 1. saade*
01:20 Terve tervis*
01:35 Tantsuansambli "Sõprus" 65. juubel, 2. saade*
02:35 Folgikelder: Mari Kalkun, räägib Valdur Mikita*
03:45 InfoTV

Laupäev, 25.06.

09:25 KAVA
09:30 TeTeVeke: Vurr*
09:40 TeTeVeke: Vurr*
09:50 TeTeVeke: Vurr*
10:00 Hommikukohv*
10:30 Maa ja ilm. XI noorte laulu- ja tantsupeo ettevalmistustuhin koolis ja kultuuris. 4. saade*
11:00 Tantsuansambli "Sõprus" 65. juubel, 1. saade*
12:00 Tantsuansambli "Sõprus" 65. juubel, 2. saade*
13:00 InfoTV
18:55 KAVA
19:00 Inimeste lood. Tallinna Panoraam 2. saade*
19:30 Aleksei Turovski lood
20:00 Maa ja ilm. XI noorte laulu- ja tantsupeo ettevalmistustuhin koolis ja kultuuris. 5. saade*
20:30 TÄNA. Pealinn uudised
20:45 Veneetsia kaupmees
22:55 KAVA
23:00 Aleksei Turovski lood*
23:30 Maa ja ilm. XI noorte laulu- ja tantsupeo ettevalmistustuhin koolis ja kultuuris. 5. saade*
00:00 Veneetsia kaupmees*
02:10 InfoTV

Pühapäev, 26.06.

09:25 KAVA
09:30 TeTeVeke: Vurr*
09:40 TeTeVeke: Vurr*
09:50 TeTeVeke: multifilm
10:00 Terve tervis*
10:30 Hommikukohv*
11:00 Koos parima sõbraga*
11:15 Doksaade. Tallinna Päev 2011*
11:45 Aleksei Turovski lood, 8*
12:15 Meistrite linn 1. saade*
12:35 Folgikelder*
13:45 InfoTV
18:55 KAVA
19:00 Tallinn liigub: Tallinna võimlemispidu*
20:00 Maa ja ilm. XI noorte laulu- ja tantsupeo ettevalmistustuhin koolis ja kultuuris. 6. saade*
20:30 TÄNA. Pealinn uudised
20:45 Vesi
22:45 KAVA
22:50 Folgikelder*
00:00 Maa ja ilm. XI noorte laulu- ja tantsupeo ettevalmistustuhin koolis ja kultuuris. 6. saade*
00:30 Vesi*
02:30 InfoTV

Keskerakonna Lasnamäe piirkond leinab ootamatult lahkunud erakonnakaaslast

ENNO PIIGLIT

ja avaldab sügavat kaastunnet lähedastele.

Tallinn 10130
Toom-Rüütli 3/5

www.kesknadal.ee

